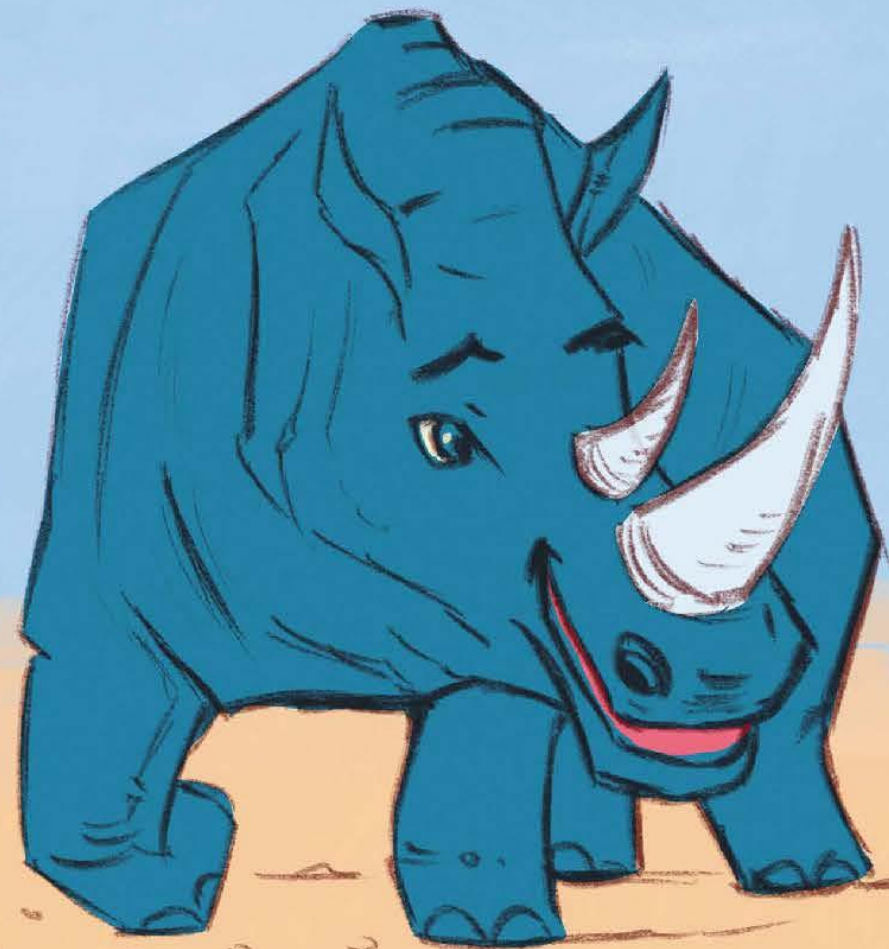

**MAAK OOP JO OË,
MINDA!**

“Wantoe gaan jy, Minda”? Vra ma.

“Ek gaan speel met my vriende by die ou watergat.” se Minda.

“Moen nie vergeet om jou brille aan te sit voor jy gaan nie.” se ma.

**“Ek noodig nie brille nie,”
momple Minda vir haarsel. “Ek
kan sonder hulle sien en ek ken
die pad.”**

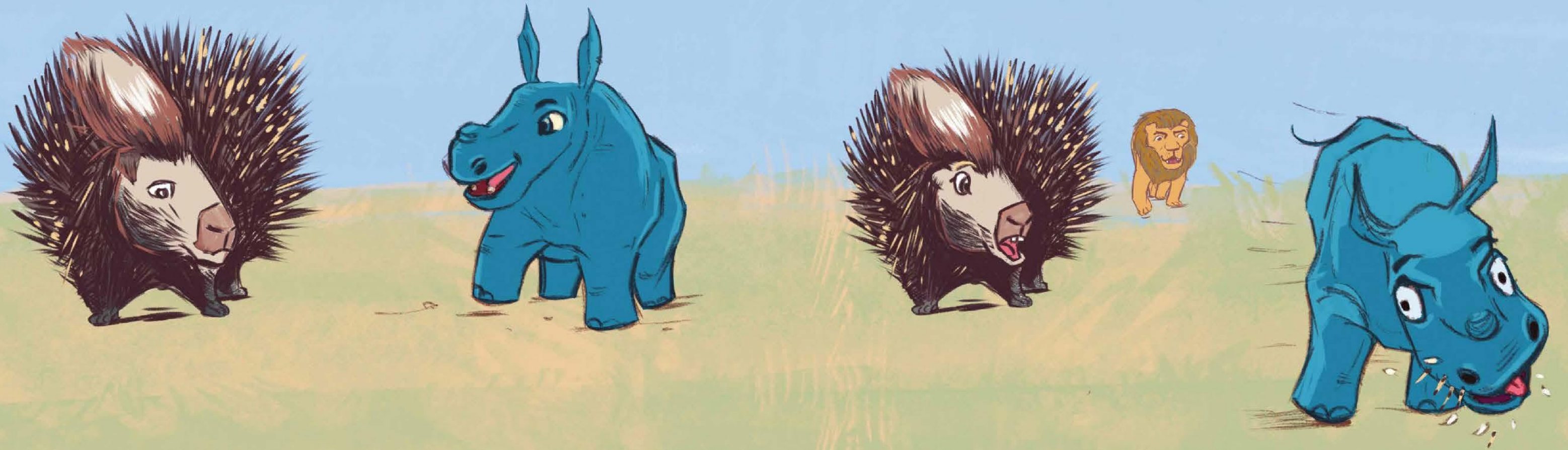
“Ek hou van alleen stap.”

“Ek is moeg, kom ek rus hier.”

**“Ek is honger.
Nou noodig ek iets om te eet.”**

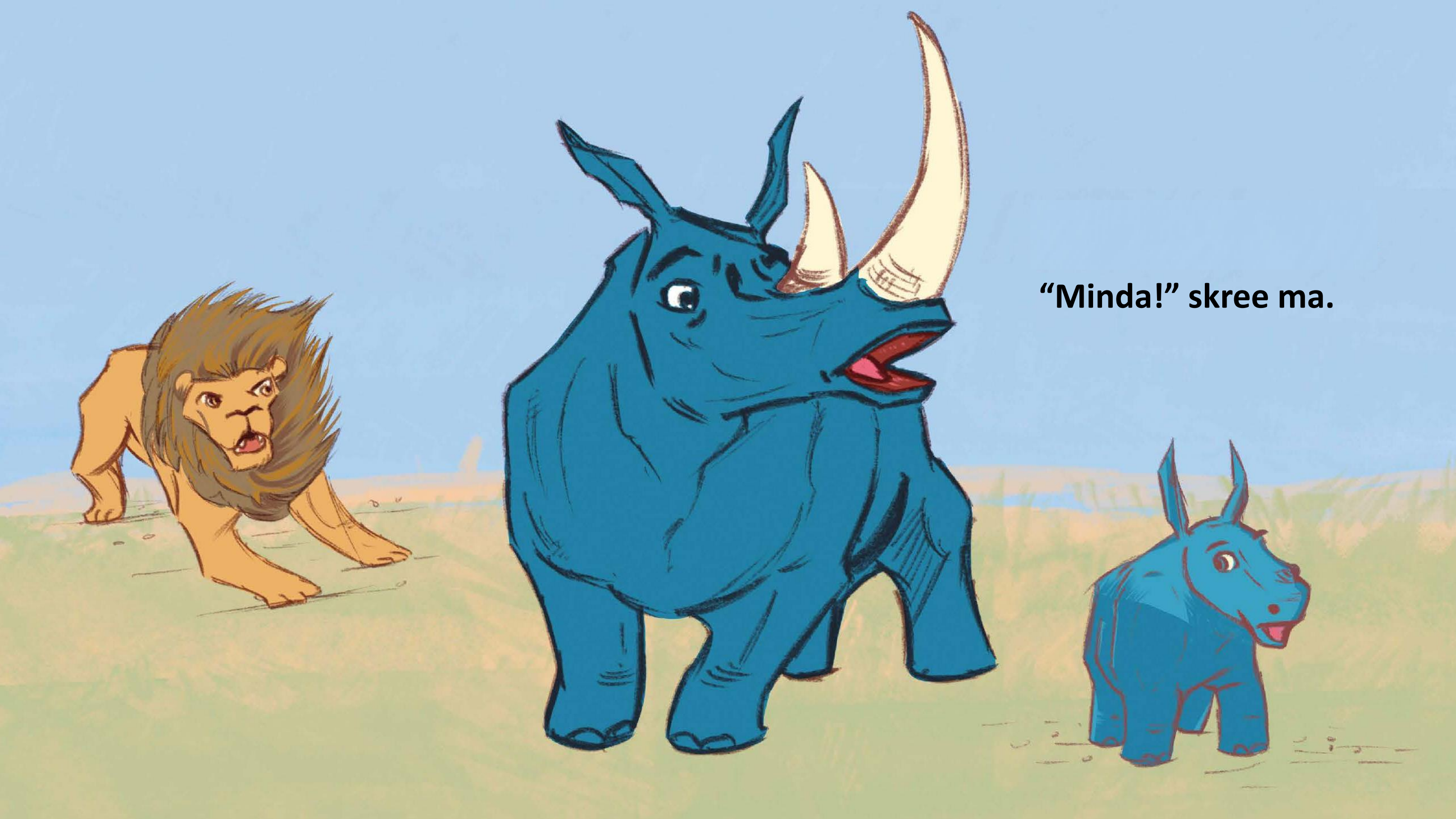
“Eina, dit is seer!”

“Watse snaakse takke is die? Hulle is sooo sag.”

“Minda!” skree ma.

“ Kyk wat het jy vergeet,” se ma.

“Maar ek noodig nie brille nie! Brille is dom en ek kan sonder hulle sien! Ek is in elk geval amper by die watergat.” se Minda.

“Is jy seker?” vra ma.

“Oh! Dit is so mooi hier.” se Minda

“Kyk my vriende wag vir my. Ek moet nou gaan. Totsiens ma!”

